

ČTVRTLETNÍK

ZIMA 2013/2014

PRO PAMÁTKY

Slavonická inspirace

ROZHOVOR S OLGOU ŽAMPOVOU, ŘEDITELKOU SLAVONICKÉ RENESANČNÍ, O.P.S.

Spolkový dům Slavonice Foto: Václav Pancer

EDITORIAL

I přesto, že se v zimě památky zpravidla neopravují, neznamená to, že se v oblasti péče o naše kulturní dědictví nic neděje. Majitelé hodnotí, co se podařilo, a současně připravují novou sezonu. Stejně tak i my v redakci.

Jaký byl rok 2013? Na začátku jsme se rozhodli nezačínat další projekty, ale pečlivě se věnovat těm stávajícím a rozvíjet je. Myslím, že se to podařilo. Uspořádali jsme druhý ročník konference o financování památek a také soutěž veřejných sbírek na památky MÁME VYBRÁNO. Mezioborové setkání o obnově a využívání památek jsme věnovali budovám historických pivovarů a uskutečnilo se v Chrámu chmele a piva v Žatci. Prohlédněte si fotoseriál na straně osm.

V aktuálním vydání čtvrtletníku se v rozhovoru s Olgou Žampovou navíc dozvíte více o obecně prospěšné společnosti Slavonická renesanční a přiblížíme vám také bydlení v barokní sýpce nedaleko Jindřichova Hradce.

Pokud je vám naše práce sympatická, můžete nás podpořit. Více na straně 10 a 11.

Vážené čtenářky a vážení čtenáři, přeji vám příjemné čtení a vše dobré v roce 2014.

Aleš Kozák

DOPORUČUJEME

NOVĚ ZAPSANÉ PAMÁTKY

Jak vyplývá z evidence Národního památkového ústavu, ve třetím čtvrtletí letošního roku bylo zapsáno do ústředního seznamu nemovitých kulturních památek 24 objektů. Těch, kterých se již památková ochrana netýká, je za toto období celkem osm. V Čechách je nově zapsáno 20 památkově chráněných objektů a na Moravě čtyři.

Jiri Sedláček – Frettie WM, CC-BY-SA 3.0

Z osmi objektů, které památkovou ochranu pozbyly, se nachází pět v Čechách a tři na Moravě.

www.npu.cz

WIKI MILUJE PAMÁTKY

Díky 6 426 fotografiím přihlášeným letos do mezinárodní soutěže Wiki miluje památky jsou na internetu volně přístupné fotografie již více než 30 procent českých kulturních památek. Vítězem českého kola se

Kankovaa WM, CC-BY-SA 3.0

stala fotografie z katedrály sv. Víta. Na Wikipedii bylo jen v letošním ročníku soutěže nahráno 370 tisíc památek z 53 zemí celého světa. Nejvíce snímků bylo pořízeno v Polsku (42 465), na druhém místě skončila Ukrajina (35 674) a třetí bylo Německo (35 595). Česká republika obsadila v počtu snímků 16. místo.

www.wikilovesmonuments.cz

Czchartie WM, CC-BY-SA 3.0

NEJKRÁSNĚJŠÍ NÁDRAŽÍ ROKU 2013

V sedmém ročníku soutěže o nejkrásnější nádraží v České republice nejvíce hlasů získala železniční stanice v Rynolticích na Liberecku. Jako příkladná nádraží byly vyhlášeny také železniční stanice Včelnička a Horní Lipová. V kategorii pohádková nádraží byly vybrány stanice Grygov a Nedvědice. Slavnostní vyhlášení vítězů se konalo 12. prosince v Senátu České republiky.

Zakupák WM, CC0

Soutěž pořádá občanské sdružení Asociace Entente Florale CZ – Souznění a snaží se tak majitele nádraží motivovat k lepší péči o ně.

www.nejnadrazi.cz

JSME TAKÉ NA FACEBOOKU

Sledovat, sdílet, hodnotit, doporučovat nebo třeba komentovat dění na portálu i v redakci můžete také na našem facebookovém profilu. Rozšiřte okruh přátel portálu, kterých je již na 740! www.facebook.com/propamatky

SPOLKOVÝ DŮM SLAVONICE – VÝSLEDKEM NĚKOLIKALETÉHO ÚSILÍ JE ZDAŘILÁ ARCHITEKTONICKÁ REALIZACE CITLIVĚ ZASAZENÁ DO HISTORICKÉHO PROSTŘEDÍ.

ROZHOVOR

Slavonická inspirace

Od poloviny devadesátých let úspěšně působí ve Slavonicích nezisková organizace Slavonická renesanční. V listopadu pro veřejnost slavnostně otevřela obnovený Spolkový dům. Nejen o něm a spolkovém životě v srdci České Kanady jsme si povídali s ředitelkou Olgou Žampovou.

Rozhovor s Olgou Žampovou, ředitelkou Slavonické renesanční, o.p.s.

Slavonickou renesanční jste v roce 1996 zakládala jako občanské sdružení, dnes řídíte stejnojmennou obecně prospěšnou společnost. Co Vás k neziskovému sektoru přivedlo a co se za tu dobu ve Slavonicích podařilo?

K neziskovému sektoru mě přivedla nouze o místo, ve kterém bych mohla ve Slavonicích dělat to, co bych chtěla. Chtěla jsem utéct z neziskové nejistoty do jistoty zaměstnaneckého místa, ale nepodařilo se to. Takže jsem zůstala v neziskové sféře, což má sice stinné stránky existenční nejistoty, na druhou stranu Vám to dává obrovskou svobodu. V roce 1996 se nám v rámci občanského sdružení podařilo významně ovlivnit místní obyvatelstvo, tedy především členy našeho sdružení, a snad jsme vychovali i další. Slavonice mají 2 700 obyvatel a ve městě funguje 15 spolků a neziskových organizací, což si myslím, že je unikum. Podařilo se nám zavést pravidelné akce a programy. Jedním z nejviditelnějších je od roku

1997 festival Slavnosti trojmezí. V letech 1996–2002 jsme provozovali jako občanské sdružení malou galerii na náměstí. Nyní ve městě funguje několik výstavních prostor a výstava střídá výstavu. Tenkrát to ale byla novinka.

Čemu se věnuje Váš projekt nazvaný Zelené památky a co čtenář nalezne ve stejnojmenné knize, kterou jste v pěkné grafické úpravě před časem vydali?

Tohoto tématu jsme se chopili v době, kdy jsme sháněli peníze a připravovali projekt obnovy Spolkového domu. V mezičase čekání na stavební povolení a dotace jsme si uvědomili, že téma, které zpracováváme v našem domě, se dá zobecnit a je velmi zajímavé. Napadlo nás, že podobných staveb jako je ta naše je víc a bylo by dobré o nich vědět a představit je. Byla to zakázka pro Státní fond životního prostředí.

Slavonická renesanční, o.p.s., je vlastníkem a provozovatelem Spolko-

**TEXT – JAN ČERVINKA, ZBYNĚK KONVIČKA
FOTO – VÁCLAV PANCER, ARCHIV SLAVONICKÉ
RENEŠANČNÍ, O.P.S.**

ATMOSFÉRU INTERIÉRŮ URČUJÍ PŘÍZNANÉ STAVEBNÍ MATERIÁLY.

POHLEDOVĚ UPLATNĚNÝ BETON

vého domu Slavonice. Co Vás přivedlo k myšlence oživit tuto stavbu?

Chtěli jsme dlouhodobé zázemí, do kterého bychom mohli otisknout svůj styl. Hledali jsme a našli chátrající ruinu Spolkového domu a řekli si, že dům oživíme a vrátíme ho do fungování města. Nápad vytvořit zázemí pro tak velký počet spolků, který ve Slavonicích máme, se objevil vlastně až tehdy, když byl Spolkový dům takřka opravený. Měli jsme tendenci hledat pro něj nový název, ale pak jsme si uvědomili, že není potřeba nic měnit, že dům má sloužit dál místním spolkům jako kdysi.

Můžete přiblížit stručnou historii domu?

Dům postavili v roce 1932 naši němečtí spoluobčané. Slavonice po většinu své historie byly především město německé. Dům postavilo sdružení všech německých spolků, které tehdy ve Slavonicích byly. Spolkový dům byl postaven jako klasický sál za hospodou pro divadla, tancovačky nebo politické schůze. Ty se odehrávaly před druhou světovou válkou v sílcím proněmeckém nacionálním duchu. Členství ve Spolkovém domě bylo zakázáno Čechům, Židům a jiným. Během války přešel do majetku města a padesátá a šedesátá léta stále sloužil jako jediný sál ve městě. V osmdesátých letech bylo rozhodnuto o stavbě megalomanského kulturního domu, při níž se zbouralo několik

OLGA ŽAMPOVÁ

- Narodila se 16. dubna 1964.
- Vystudovala stavební průmyslovou školu a Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze.
- Od roku 1991 žije a pracuje ve Slavonicích, s manželem Zdeňkem mají tři dcery a syna.
- V letech 1996–2006 působila v občanském sdružení Slavonická renesanční, od roku 2006 pracuje pod hlavičkou stejnojmenné o.p.s.
- Je nadšenou propagátorkou metod komunitní spolupráce, zejména metodiky interpretace místního dědictví.

statků na kraji města. Spolkový dům jako společenské centrum ztratil svůj význam a fungovalo v něm kino. Přišla revoluce a dům zůstal zavřený. Od devadesátých let až do roku 2003, kdy jsme ho získali, se v něm nic nedělo. V prvních letech jsme chtěli, aby byl dům města a my jsme jen sháněli peníze na jeho rekonstrukci a pak ho mohli provozovat, ale to se ukázalo jako neschůdné. V roce 2005 jsme dům koupili a začali shánět peníze na všechny přípravné práce a samotnou rekonstrukci.

Model Spolkového domu jste letos v červnu představili na prestižní mezinárodní přehlídce London Festival of Architecture. Projekt na jeho obnovu byl oceněn již v roce 2009. Kdo jsou jeho autoři a v čem tkví takto vysoce hodnocená kvalita návrhu obnovy?

V roce 2009 naši architekti Jiří Opočenský a Štěpán Valouch získali cenu pro mladé architektky do 30 let. Jejich studie sklídila velké uznání, které potvrdila i soutěž v Londýně. Kvalita návrhu tkví v genialitě architektů a originalitě investorů a jedinečnosti Slavonic. Na správném místě ve správném čase se spojily správné myšlenky.

Stavební práce jste zahájili vloni v červnu, letos v listopadu jste dům slavnostně otevřeli pro veřejnost. Jaká byla spolupráce s architekty, městem, státní památkovou péčí a dodavatelskými firmami?

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ 23. LISTOPADU 2013 BYLO VELKOU UDÁLOSTÍ NEJEN PRO SLAVONICE.

Celý proces obnovy Spolkového domu provází neustálý boj o jeho holou existenci, tlačíme ho proti větru a po hrbolaté cestě a většinou do kopce. Obrovskou překážkou bylo vůbec koupit dům za dva miliony od města a sehnat peníze v šibeničním termínu. Pak neustálé půjčování a zajišťování prostředků na projektovou přípravu. Naštěstí jsme dostali příslib dotace a tisíc koní se rozjezdem stavby zběsile rozeběhlo vpřed. Po městu jsme už nic nechtěli, nechtěli jsme být znovu odmítnutí. Na druhou stranu jsme věděli, že jsme dost silní a je v našich silách se s tím poprat. Teď se trochu situace otáčí. Teď se chceme městu znovu přiblížit a říct mu: podařilo se nám opravit dům – co myslíš, milé město? Našel by se nějaký způsob, jak dům využívat, jak do domu dostat peníze na pravidelnou kulturu? Přišlo nám důležité městu dokázat, že i když máme všechny klacky pod nohama, tak se s tím dokážeme poprat. Vedle neporozumění s městem byla spolupráce s dodavatelskou firmou Podzimek a synové naprosto perfektní. Profesně, manažersky i osobně to byla neuvěřitelná a ojedinělá spolupráce. Vynikající byl také náš technický dozor Jiří Ondráček. Jinak 60 procent zastavěné plochy se zbouralo, protože jsme chtěli, aby původní dům byl očištěn a byl vidět. Proto jsme odstranily nesmyslné socialistické přístavby. Na druhou stranu jsme plochu, které jsme se elegantně zbavili, potřebovali pro kanceláře, klubovny a další zázemí. Dům se proto zvedal.

V tom nám byl Národní památkový ústav velmi nakloněn a oceňoval také, že mizí ty nehezské přístavby.

Jak jste projekt obnovy Spolkového domu financovali a jak to bude s náklady na jeho provoz?

Rekonstrukce v tak velkorysém měřítku, kdy se tolik bouralo a znovu stavělo, by nebyla možná bez dotace z Evropské unie. Celková stavba vyšla na 34 milionů bez DPH, přičemž Evropská unie akci financovala z 90 procent. Na nás zbylo sice jen 10 procent, ale pro neziskovou organizaci je 3,5 milionu stále hodně peněz. Jsme zadlužení a zaúvěrování. Většina členů správní rady ručí svým majetkem. Dotace připadla nejen na stavbu samotnou, ale i na dva roky provozu a rozjezd Spolkového domu. Energie nás ročně budou stát 200 tisíc a mzdové náklady pro šest zaměstnanců si vyžádají 2,5 milionu korun. Hledáme samozřejmě strategické partnery, kteří by nám pomohli dům do budoucna financovat a přispět k dlouhodobé udržitelnosti. Jedním z těchto partnerů by mohlo být i město Slavonice. Udržitelnost projektu je 20 let.

Co na celém projektu spatřujete jako nejdůležitější a co Vás v průběhu jeho realizace nejvíc překvapilo?

To, že se sen a nadšení mnoha lidí zhmotnilo. Je důležité usilovat i o zdánlivě nemožné a vytrvat.

JEDEN Z AUTORŮ U MODELU V LONDÝNĚ

Jaké plány má Vaše společnost do budoucna?

Musíme ustát závazky a povinnosti, které nás obklopují a velice zaměstnávají. Od otevření Spolkového domu 23. listopadu 2013 se zde koná pravidelný program, chystáme vánoční akce a v novém roce se rozběhne vzdělávací nabídka pro základní a střední školy a dům se naplní každodenní činností od dopoledne až do večera.

Co byste vzkázala našim čtenářům?

Nejradši bych všem vzkázala, ať se k nám do Slavonic přijdou podívat. Vše si prohlédnou a setkají se s námi a my jim rádi předáme naše zkušenosti. Když jsme projekt připravovali, tak jsme sbírali zkušenosti po celé republice a setkávali jsme se s různými nadšenci. I prostřednictvím portálu PROPAMÁTKY jsme se kontaktovali s dalšími organizacemi. Sdílení zkušeností a doporučení možných řešení, stejně jako odhodlání jsou silným motivačním proudem. Je to obrovská síla a energie. Rádi se podělíme o všechno, čím jsme si prošli. ■

www.zdrojislavonice.cz
www.zelenepamatky.cz

Autory přestavby Spolkového domu ve Slavonicích jsou Jiří Opočenský a Štěpán Valouch.

ov architekti s.r.o.
www.ov-a.cz

SOCHAŘ JAN ANDRLE V SÝPCE BYDLÍ, PROVOZUJE GALERII A VAŘÍ ASIJSKÁ JÍDLA.

SCHODY DO PODKROVNÍHO BYTU

ZAJÍMAVÁ REKONSTRUKCE

Barokní sýpka v Dolním Skrýchově

V našem seriálu pravidelně představujeme zajímavé a citlivé rekonstrukce památek. Nechte se tentokrát zavést do barokní sýpky, kde se podařilo skloubit bydlení s provozem restaurace a galerie.

Můj dům, můj hrad. „Moje sýpka, můj hrad“, mohl by říci sochař a malíř Josef Andrle, který polorozpadlou barokní sýpku v Dolním Skrýchově u Jindřichova Hradce citlivě přeměnil na multifunkční objekt „čtyři v jednom“. Vedle bydlení a ateliéru v podkroví se v historickém objektu nachází také galerie a čínská restaurace, ve které majitel domu sám vaří. Josef Andrle je i autorem projektu rekonstrukce celého objektu, a tak má při naší návštěvě rozhodně o čem vyprávět.

K barokní sýpce přivedla pana Andrleho náhoda. Když se po revoluci vrátil z emigrace, chtěl se usadit v rodném Karlovarsku. Jenže tam nebyla žula, ze které tvoří své sochy. Přesídlil tedy do Jindřichova Hradce, jehož okolí je na žulu bohaté. „Muselo mě ale něco živit, tak jsem koupil know how čínské kuchyně a rozjel restauraci v Hradci na ná-

městí. V roce 1993, kdy jsme otevírali, to byla první čína v jižních Čechách. Podnikal jsem a přitom dělal sochy. Po čtyřech letech mě přestalo bavit stále platit někomu nájem, a tak jsem začal hledat vhodný objekt v okolí. Zároveň jsem hledal auto, které by mi dělalo reklamu, konkrétně starou Tatru 603. Chtěl jsem ji natřít v barvách restaurace a postavit před restauraci jako poutač. A 603, kterou jsem našel, parkovala v této sýpce. Objevil jsem se tu tedy poprvé ne kvůli domu, ne kvůli pozemku, ale kvůli autu,“ líčí sochař první setkání se svým dnešním domovem.

Obnovit, nebo zbourat?

Josef Andrle koupil napřed zmiňované auto, ale sýpka se mu od první návštěvy začala dostávat pod kůži. „Tenkrát jsme si plácli na místě, ten člověk si vůbec neuvědomoval, co má, a nechal mi sýpku za docela směšnou cenu. Bylo to bez pozemku okolo, který vlastnili jiní lidé. Ti mě tu sice nechali působit, ale tehdy mi ještě pozemek nechtěli prodat. První plány na rekonstrukci vznikly v roce 1996,“ vzpomíná Josef Andrle. Ač pozemek v té době nevlastnil, pustil se do jeho zvelebování. Před jeho příchodem bylo okolí sýpky jednou velkou džunglí a bažinou, navíc sem

RESTAURACE A GALERIE

EXTERIÉROVÉ INSTALACE SOCH, VÝSTAVNÍ PAVILON A SÝPKA

lidé z okolí po léta sváželi odpad. Pozemek bylo třeba zpevnit, aby po něm umělec mohl jezdit s jeřáby a manipulovat s těžkými kamennými sochami. Také majitelé pozemku po něm chtěli jezdit s těžkými vozy, konkrétně kamiony zajišťujícími do jejich nedalekého velkoskladu se zeleninou. V cestě těžkým návěsům ale stála Andrleho sýpka. Vznikl tedy nápad sýpku od umělce koupit a zbourat. Sochař ale trval na svém záměru a sýpku v hodině dvanácté zachránil. Časem pak získal do vlastnictví i pozemek.

Prozkoumat, odvodnit, pojistit

Rozhodnutím zachránit sýpku potěšil nový majitel odborné pracovníky památkové péče, kteří byli rádi, že se o sýpku postará, a nechali mu z jeho pohledu poměrně volnou ruku. „Bylo jasné, že mi při rekonstrukci památkáři nedovolí komín, okapy ani zvětšit nebo vybourat ta malá okénka. Nakonec jsem rád, že mi komín nepovolili, protože by to už nebyla sýpka. Měl

jsem štěstí, že zadní vrata byla vybourána už za totality. Výhodou byla i skutečnost, že kousek od sýpky vede plyn. Elektřinu a vodu jsem musel táhnout z větší dálky. Vevnitř mám nakonec podle stavebního povolení kuchyň, tři záchody, koupelnu, bar, galerii, restauraci, kancelář, bydlení a ateliér. To ujde, na jeden dům,“ směje se Josef Andrle, který celou rekonstrukci sýpky hradil z vlastních zdrojů a nepotřeboval žádné dotace.

Pubertácká bouda

Navzdory blízkosti vody a velikosti vnitřních prostor není v podkroví sýpky, kde má sochař Andrle s přítelkyní zařízení bydlení, zima. Vytápění zajišťuje plynové topení doplněné o peletková kamna. Bydlení v sýpce nazývá Josef Andrle „pubertáckou boudou“. „Když mě táta v 17 letech vyhodil z domova, tak jsem šel bydlet do mansardy pod střechou a říkal jsem tomu pubertácká bouda. Teď jsem se k tomu vrátil a zase žiju pod střechou. Bydlet v normálních prostorách dokáže každý. Tady to není

tolik o komfortu, ty schody nahoru holt člověk musí vyšlapat, ale je to hodně o prostředí. Cením si originality bydlení a splněného přání mít tu svou galerii. Až skončím s galerií, tak skončím i s restaurací a naopak. Je to spolu propojené, jinak bych sem těžko dostal lidi,“ pochvaluje si provoz galerie a restaurace v sýpce.

Na výstavní prostory při restauraci se Andrlemu daří lákat soudobé umělce, a tak je výstavní kalendář galerie Špejchar plný až do roku 2016. Na tu dobu má majitel sýpky ale i jiné plány. Rád cestuje a rád by do budoucna trávil léto v Čechách a zimu v Indii, kde už našel kamenickou dílnu a rodinu, u které by měl s přítelkyní bydlet. Josef Andrle zná více lidí, kteří se jako on rozhodli bydlet v sýpce, zájemcům o originální bydlení vzkazuje: „Rozmyslete si všechno pořádně dopředu a uvažujte především nad využitím prostoru. Bydlení v tříkrát větší sýpce než mám já bych třeba rozhodně nedoporučil, takový prostor by smysluplně využít nešlo.“ ■

AUTOR REKONSTRUKCE

Josef Andrle se narodil v roce 1953 v Karlových Varech, dnes žije a pracuje v Dolním Skrýchově u Jindřichova Hradce. V roce 1978 odchází do tehdejšího západního Německa, kde studuje sochařství na Akademii výtvarných umění v Mnichově. Pracuje hlavně se žulou. Po návratu z exilu se usazuje v Jindřichově Hradci a od roku 1992 tam pořádá mezinárodní sochařská sympozia. O pět let později otevírá v Dolním Skrýchově Galerii Špejchar, kde žije, tvoří a pořádá pravidelné výstavy.

FOTOSERIÁL

Jaká byla konference v Žatci?

Ve dnech 14. a 15. listopadu se v žateckém Chrámu chmele a piva uskutečnil šestý ročník konference o obnově a využívání památek. Tentokrát se setkání věnovalo historickým pivovarům. Konference přilákala do Žatce více než stovku účastníků.

FOTO – ADÉLA BACHTÍKOVÁ

CHMELOVÝ MAJÁK A VSTUP DO MUZEA CHMELE OCENĚNÝ KLUBEM ZA STAROU PRAHU JAKO PŘÍKLADNÁ NOVOSTAVBA V HISTORICKÉM PROSTŘEDÍ

ZAHÁJENÍ KONFERENCE PROPAMÁTKY V MINIPIVOVARU U ORLOJE V ŽATCI

STAROSTKA ŽATCE

NECHYBĚLA ŽATECKÁ CHMELOBRANA

NECHYBĚLA ANI ČESKÁ TELEVIZE

DISKUZE A VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ

PODĚKOVÁNÍ PŘEDNÁŠEJÍCÍM A ÚČASTNÍKŮM

VERNISÁŽ V GALERII SLADOVNA

SOUČÁSTÍ BYLY TAKÉ EXKURZE

PROHLÍDKA SUŠÁRNY CHMELE

A VÝSTUP NA CHMELOVÝ MAJÁK

NÁZOR

Čím vás portál PROPAMÁTKY zaujal a proč by ho podle vás měli podpořit další dárce?

Zeptali jsme se našich příznivců, co je osobně vedlo k tomu, že se rozhodli přispět finančním darem na provoz redakce portálu.

Naděžda Hávová
moderátorka Českého rozhlasu

Portál PROPAMÁTKY se systematicky, podrobně a erudovaně zabývá oblastí památkové péče a historickými objekty v České republice. Pomáhá tak udržovat a rozšiřovat povědomí o našem kulturním dědictví. Obsah portálu připravují také hendikepovaní redaktori, což je velice záslužné, a osobně neznám podobnou redakci, která by takto fungovala. Ve Velké Británii má nezisková organizace National Trust přibližně 80 tisíc dobrovolníků, kteří nezištně působí v oblasti památkové péče a správy hradů a zámků. Věřím v to, že s přispěním portálu PROPAMÁTKY, který aktivně a průběžně prezentuje péči o památky u nás, toho také dosáhneme. Přeji redakci portálu hodně síly a mnoho dárců, kteří její práci ocení třeba i drobným příspěvkem. :-)

Martin Podzimek
majitel stavební společnosti Podzimek a synové s.r.o.

Internetový portál PROPAMÁTKY je zajímavou aktivitou lidí, kteří jsou pro svou věc zapálení a rozhodli se pomáhat v oblasti obnovy, restaurování a financování památek v České republice tím, že poskytují široké veřejnosti aktuální a ověřené informace. Průběžně dávají vědět o nejzdařilejších opravách a rekonstrukcích, propojují vlastníky památkově chráněných objektů s firmami, které se pak následně mohou podílet na obnově konkrétních staveb. Myslím si také, že předávání informací o možnostech získávání dotací je věc prospěšná, stejně jako aktuální přehled veřejných sbírek na památky. Redakce portálu tak širokou veřejnost upozorňuje na nutnost péče o krásné příklady práce našich předků. Jsem proto názoru, že takové aktivity směřující k pomoci je vždy dobré podpořit.

Jan Pešta
soukromý architekt a pedagog Fakulty architektury ČVUT v Praze

Péče o památky se potýká s nedostatkem financí a vážím si všech iniciativ, zvláště těch nestátních, které se kulturnímu dědictví věnují, nelitují nasazení a často pracují i na dobrovolnické bázi. Jejich osobní obětí nebývá dostatečně medializována, přesto je inspirativní pro nás pro všechny. Sleduji a velmi si také vážím portálu PROPAMÁTKY. Smysluplná a dobře řízená platforma, kde naleznou cenné informace majitelé památek, žadatelé o granty, odborníci v oboru, pořadatelé kulturních akcí i další zájemci o památky. Vedle sebe mohou prezentovat své služby lidé mnoha profesí formou neplacené (!) reklamy. Cení si i čtvrtletníku, který přináší zajímavé rozhovory, reportáže a je graficky velmi zdařilý. Vše tak vhodně doplňuje státní památkovou péči. I to je důvod, proč jsem se rozhodl činnost portálu finančně podpořit.

CHVÁLÍME

Sdružení Boveraclub obnovilo tramvajový vlečný vůz z roku 1899, který je v majetku Dopravního podniku měst Liberce a Jablonce nad Nisou, a.s.

V letošním roce občanské sdružení Boveraclub obnovilo tramvajový vlečný vůz z roku 1899, který je v majetku Dopravního podniku měst Liberce a Jablonce nad Nisou, a.s.

Vlečný vůz byl vyroben v roce 1899 pražskou firmou Ringhoffer pro Jablonecké elektrické dráhy jako krytý nákladní vůz. Ve dvacátých letech minulého století byl opatřen pevnou nástavbou a sloužil pro opravy trolejového vedení, ve čtyřicátých letech byla nástavba rekonstruována na výsuvnou. Používan byl pravidelně až do roku 1992, kdy byl nahrazen adekvátním silničním vozidlem s kolejovým adaptérem.

V roce 2012 byl vůz prohlášen Ministerstvem kultury za kulturní památku. Opravy prováděli zdarma členové občanského sdružení o letních prázdninách se souhlasem místních orgánů památkové péče a díky konzultacím s odbornými pracovníky Technického muzea v Brně. Po opravě dostal vůz vzhled připomínající jeho podobu po poslední přestavbě ve čtyřicátých letech a poprvé byl představen veřejnosti u příležitosti letošních Dnů evropského dědictví.

Boveraclub, občanské sdružení, prezentuje svoji činnost také v Katalogu služeb na portálu PROPAMÁTKY.

Zbyněk Konvička
Tomáš Krebs

Znáte neziskovky, kterým se také něco podařilo?

Dejte nám vědět o tom, co se podařilo opravit, zrekonstruovat nebo kde našli vhodné využití pro konkrétní historický objekt. Hledáme inspirativní příklady, které rádi představíme čtenářům portálu PROPAMÁTKY nebo ve stejnojmenném čtvrtletníku. Své návrhy můžete posílat na e-mail: redakce@instituteu.cz.

PODPOŘTE NÁS

V průběhu celého roku 2013 jsme vás informovali o možnosti přispět na provoz portálu a také na vydávání tohoto časopisu dobrovolným darem, pokud naši práci hodnotíte jako přínosnou. A jsme rádi, že vaše důvěra postupně roste. Tedy pokud ji měříme dary našich čtenářů, živnostníků nebo zástupců firem z Katalogu služeb.

3 500 Kč
Tolik potřebujeme každý den na provoz naší redakce, ve které pracuje již pět redaktorů. Bez nich by nebyl portál, a tedy ani pravidelný informační servis.

100 Kč
Dokážete takovou částku ve svém rozpočtu ušetřit? Podpořte s ní každý měsíc, čtvrtletně nebo jednou za rok naši redakci. Více na portálu: **PODPOŘTE NÁS**.

Zapojte se.
Výše daru je zcela na vašem uvážení. Pokud darujete více než 1 tisíc korun, můžete si částku jako fyzická osoba odečíst ze svého daňového základu. U právnických osob se jedná o částku 2 tisíce korun. Všem našim dárcům zasíláme tištěný časopis PROPAMÁTKY zdarma jako poděkování.

Číslo účtu: 217 607 831 / 0300

Děkujeme za podporu všem současným i budoucím dárcům.

Redakce portálu PROPAMÁTKY

Vážím si společenské odpovědnosti

V poslední době často slýchám zkratku CSR neboli Corporate Social Responsibility, což znamená společenská odpovědnost firem. O co vlastně jde?

Jedná se o přístup, kdy se podnikatelé ve své praxi chovají zodpovědně v oblasti ekonomické, environmentální a sociální.

Sami tak prosazují transparentnost, dobré vztahy se zákazníky, akcionáři i obchodními partnery, chrání duševní vlastnictví a odmítají korupci. V oblasti ochrany životního prostředí prosazují šetrnou produkci a ochranu využívání přírodních zdrojů. Do sociální oblasti společenské odpovědnosti patří zejména rozvoj filantropie, respektování potřeb zaměstnanců a také dodržování lidských práv.

K principům sociální odpovědnosti se mohou hlásit všichni podnikatelé bez

ohledu na velikost jejich společností. Je ovšem zřejmé, že pouhá deklarace nestačí a za slovy musí být činy. Některé firmy fungují na uvedených zásadách společenské odpovědnosti, aniž by tušily, co zkratka CSR vlastně znamená. To se ale týká spíše těch menších. Ať už je cesta k naplňování uvedených principů jakákoliv, je potřeba takové podnikatele vnímat pozitivně a vážit si jich.

Jsem velice rád, že níže uvedení odborní partneři portálu PROPAMÁTKY jsou jedni z těch, kteří společensky odpovědní jsou. A já jim za to děkuji.

Aleš Kozák

Institut pro památky a kulturu, o.p.s.

PARTNEŘI PORTÁLU

Kvalitní pálená střešní krytina pomáhá zastřešovat památky.
www.tondach.cz

Využijte našich zkušeností s osvětlením historických budov.
www.erco.com

Okna s dotekem historie a mistrovstvím našich předků.
www.mrnka.cz

Mezioborový veletrh PAMÁTKY pořádá INCHEBA PRAHA spol. s r. o.

www.incheba.cz/pamatky

Prověřené materiály pro řešení vlhkostních problémů v historických objektech včetně poradenství.
www.mc-bauchemie.cz

Přírozeně hydraulická vápna pro obnovu památek, restaurování kamene, štuky, sgrafita a polychromie.
www.calx.cz

Naše bezpečnostní systémy chrání mimo jiné 131 kostelů, 14 klášterů, 21 zámků, 7 hradů a 14 muzeí.
www.sksblansko.cz

CIUR a.s.
systémy pro úsporu energií

Od roku 1991 dodáváme izolační systémy i do historických budov.

www.ciur.cz

Ovládáme řemeslo ručně sypané, historické, ostře pálené, probarvené keramické dlažby.
www.historicka-dlazba.cz

Čtvrtletník portálu PROPAMÁTKY

Ročník 2, číslo 4, vychází 4x ročně

Vydává: Institut pro památky a kulturu, o.p.s.

Editor: Jan Červinka

Redakce: Aleš Kozák, Zbyněk Konvička, Dagmar Koželuhová, Helena Pašková, Lenka Kuboušková

Evidenční číslo: MK ČR E 208 18

© Institut pro památky a kulturu, o.p.s.

E-mail: redakce@instituteu.cz